

بررسی و مقایسه مهارت‌های ارتباطی در دانشجویان بومی و غیر بومی دانشگاه پیام نور بافت

مهدیه خواجه حسنی، نادر کریم قاسمی، فرزانه تاج الدینی

پرسنل شاغل در اداره آموزش و پرورش شهر رابر کرمان

پرسنل شاغل در اداره آموزش و پرورش شهر رابر کرمان

پرسنل شاغل در اداره آموزش و پرورش شهر رابر کرمان

چکیده:

هدف از این پژوهش بررسی و مقایسه مهارت‌های ارتباطی در دانشجویان بومی و غیر بومی دانشگاه پیام نور بافت بود. به این منظور نمونه‌ای به حجم ۸۰ نفر از دانشجویان به طور تصادفی انتخاب که دو گروه ۴۰ نفره بومی و ۴۰ نفر غیر بومی با استفاده از پرسش نامه مهارت‌های ارتباطی مورد ارزیابی قرار گرفتند. نتایج حاصل از بررسی نشان داد که تفاوت معنی داری از لحاظ مهارت‌های ارتباطی بین دانشجویان بومی و غیر بومی وجود دارد و فرضیه ما تأیید شد.

واژگان کلیدی: بومی، مهارت‌های ارتباطی، اجتماعی شدن

۱- مقدمه

رشد اجتماعی یکی از جنبه‌های مهم رشد انسان است. ذاتی بودن زندگی جمعی در انسان‌ها ضرورت تماس با دیگران و نیز توجه به این جنبه از رشد را به عنوان امری گریز ناپذیر جلوه می‌دهد. روابط اجتماعی، چگونگی برقراری و ابعاد آن، سابقه‌ای به درازای حیات بشر، یعنی به اندازه عمر انسان دارد. پژوهش‌ها نشان داده است که رشد اجتماعی و عاطفی کودکان تا حد زیادی متأثر از نحوه تعامل آنها با همسالان در بزرگسالان نیز کنش اجتماعی مؤثر، مستلزم توان برقراری رابطه‌ای پویا و متقابل - حداقل در سطح بین فردی - است. بدین سان اگر فرد بتواند با فردی دیگر رابطه مؤثری برقرار کند، معقول است که انتظار داشته باشیم در سطوح بالاتر روابط اجتماعی نیز عملکردی موفق داشته باشد.

با توجه به اینکه اجتماعی شدن انسان به چگونگی پیشرفت و عمل او در محیط‌های اجتماعی بستگی دارد و اینکه مهارت‌های ارتباطی می‌تواند به عنوان ابزاری در جهت موفقیت هر چه بیشتر در این زمینه عملکرد مؤثری را ایفا کند. توجه به مهارت‌های ارتباطی، برای تمام افراد به طور عام، و جامعه علمی و آموزشی به طور خاص حائز اهمیت فوق‌العاده است.

۱-۱- ضرورت و اهمیت پژوهش

شاید بتوان گفت که ارتباط، یکی از قدیم‌ترین و در عین حال عالی‌ترین دستاوردهای بشر بوده است. ارتباط در گذشته و برای انسان اولیه علاوه بر کارکردهایی که از جهت حفظ حیات و یاری گرفتن از دیگران داشته، زمینه‌ساز فعالیت‌های اجتماعی و سرآغازی بر زندگی اجتماعی نیز بوده است اما در عصر حاضر اهمیت برقراری رابطه به حدی است که انسان پیوسته، در جهت ابداع و ساخت انواع وسایل، ابزارها، روشها و شیوه‌های کارآمدتر ارتباط جمعی و بین فردی کوشیده است. ارتباط، اساساً میان دو یا چند نفر اتفاق می‌افتد، برقراری ارتباط به دلایل مختلفی مانند وقت‌گذرانی، بررسی مسائل شغلی و مسائل فردی، بیان انتظارات زناشویی و با توقعات والدین از فرزندان، طرح اختلاف عقاید و ایده‌ها و موارد مشابه دیگر صورت می‌گیرد و هر یک از انواع آن در سطوح مختلف مانند کلامی، سطح غیر کلامی و ی هر دو این سطوح روی می‌دهد.

اما در هر حال هیچ نوع ارتباطی جز به دلیل احساس نیاز شدید برای برقراری تعامل اجتماعی به وقوع نمی‌پیوندد. انسان برای برقراری رابطه با دیگران روشهای مختلفی را پیدا کرده است، که رشد و تکامل زبان و شیوه‌های غیر کلامی مانند حالت چهره، حالت کلی بدن و